

## Bústia del 9

### VILATENIM

Havent-se escrit últimament molt paper sobre Vilatenim, ens creiem en l'obligació d'aclarir una mica la qüestió.

Vista la nota de premsa donada per la corresponent secció de l'Ajuntament de Figueres, gairebé podem donar per contestada la nostra sol·licitud anterior. No obstant, hem de fer constar que a nosaltres no ens quadren les xifres de la mateixa manera i que no entenem igual "gastats a" que "gastats per"; tot i això i pensant que a algunes de les principals problemàtiques se'ns diu que l'assumpte està en tràmit o gestió i que per altra part se'ns ha assegurat donar solució interina a alguna qüestió, hem considerat, doncs, fer una aturada en la polèmica i, donant temps al temps, esperar el compliment del que fins avui no s'ha complert. Això, com és natural, durant un temps prudencial. Si passat aquest, les coses no s'han resolt, veurem el que caldrà fer.

Hi ha un assumpte, però, el de la gasolinera, en què l'Ajuntament no ens soluciona res, i en el qual nosaltres creiem que tenim tota la raó del món. En dir nosaltres, ho diem amb el màxim de sentit de pluralitat del mot, interpretant el sentir de tots els antics veïns de Vilatenim. No volguent copiar de ningú, podríem dir que els de Fuenteovejuna varen fer com nosaltres. Amb això sortim al pas a insinuacions de minories privilegiades de què se'ns ha titllat. Desentenen-se'n, doncs, com sembla, l'Ajuntament, nosaltres ens reservem el dret de recórrer on calgui amb la finalitat d'aclarir l'entrellat de la qüestió.

Hem de fer constar aquí l'assequibilitat del batlle senyor Pere Giró, qui tingué a bé rebre un nostre comissionat, amb el qual despatxà llargament tot l'afer, desfent determinades males interpretacions, clarificant idees i situant posicions i punts de vista, lògicament no igual per trobar-se en diferents costats de la taula.

Joan Gou, Francesc Duch  
i Josep Portell  
(Figueres)

### EL MUNDO

#### DEL SUBNORMAL

*Ya hace mucho tiempo que tenía el proyecto de hacer una sección mensual, en cualquier periódico, sobre el mundo de los marginados. Yo creo que este mundo necesita ser conocido más a fondo. Yo creo que, en esta primera nota, será interesante hablar sobre el mundo del subnormal; pero como este tema es muy intenso, he querido tratar cada tema a su tiempo. Hoy será el subnormal visto por la sociedad.*

*Cuando nace un subnormal, ¿qué pasa? Se podría decir que empieza un drama familiar, que ocupa un triste hueco, al ver que su hijo será siempre un pobre desgraciado. Pero yo me pregunto qué es un desgraciado. Yo creo que es aquella persona que tiene planteados una serie de problemas de tipo social. Pero una persona subnormal no tiene que tener ningún problema ante la sociedad, porque puede llegar a ser una persona totalmente normal y responsable.*

*Yo estoy en contra de los que opinan que un subnormal es un desgraciado por su enfermedad. Pero hoy y siempre habrá opiniones de este tipo. ¿Qué tenemos que hacer todas estas personas que vivimos para el subnormal y que pensamos que una persona así es un orgullo para el mundo? Tristemente, no podemos hacer nada, porque hay una palabra que yo la uso muy a menudo y que dice que cada uno pensamos como podemos. Pero si hacemos un pequeño esfuerzo al pensar que el mundo no sabe hasta qué punto es útil en la sociedad. Yo desearía que el mundo tuviese un poco de confianza con el subnormal y con el tiempo se darían cuenta de que lo que digo es verdad y también que los empresarios tengan en cuenta al subnormal como persona responsable.*

*Desde estas páginas, a todas las personas que se interesen sobre este tema, que se pongan en contacto conmigo para tratar de hacer un mundo mejor para el subnormal. Mi dirección es C/Medas, n.º 6, teléfono 50 27 44.*

Luis Casado  
(Figueres)

### EL TEATRE I EL TEATRE-MUSEU DALÍ

La tinta que s'ha gastat amb el Museu no s'acaba.

Quan el Sr. Codina diu "Dol que s'hagi hagut d'enderrocar un teatre, per tal de fer un museu" (9 PAÍS, n.º 11), només toca d'oïdes. Destaquem la seva bona voluntat, però allà no es va haver d'enderrocar res. Malauradament, el Teatre ja estava destruït per un incendi, produït al final de la guerra civil.

I aquell teatre (en el seu temps esplèndid i digne, però de poques butaques) continuava destruït i sense solució. La ciutat tenia altres teatres i altres sales, i aquesta no tenia solució, encara que s'havia estudiat, pel seu petit afor.

I d'idees no en mancaren: des de la premsa, es va proposar convertir el seu solar en aparcament. Des de l'Ajuntament, s'orientava cap a Plaça Mercat. I, per fi, en Dalí va aconseguir el salvament de l'edifici i la seva conservació i restauració.

Runes, parking, peixeteria, plaça mercat, museu, teatre... Les idees seguiran.

Encara que ja estaria content que els teatres que desapareixen es convertissin en museus...

Un teatre petit, a Figueres, no sabem els dies que obriria i la gent que portaria. (I de teatres ja n'hi ha: cada societat en té un, a més dels tres d'empresa). El que sí sabem és que del Museu Dalí, se'n parla a TV, ràdio, premsa, porta turistes i fins hi ha cua. I ja és ben difícil que un museu, d'una població petita, guanyi diners i tingui cua.

I Figueres no ha deixat de tenir bon teatre. Recordem el Grup Montal i descobrim-nos! Si aquest comptés amb l'apoi de "la Caixa"...!

R. G. R.  
(Figueres)

### ACLARIMENT DE LA FAMÍLIA VAYREDA

Volem deixar clar, referent al canvi de nom del carrer "Matadero Viejo" pel de "Maria dels Àngels Vayreda", que l'Ajuntament ens va concedir un carrer, i que nosaltres vàrem insinuar aquest, perquè sabíem el gran afecte que li tenia la mare.

Maria Xirau i Vayreda  
(Figueres)